

lálva a főispánságot, megtisztítja a vármegyét rossz tisztikarától s becsületes elemeket tesz helyökbe. Mielőtt azonban lépéseket tett a főispánságért, Kemény Zsigmondhoz fordult s előadta a szilági szituációt. Kemény Zsigmond báró nemcsak helyesnek, de szükségesnek is tartá, hogy Bánffy elvállalja a főispánságot. El is vállalta. Majláth és Sennyei felhatalmazták őt, hogy ha szükségesnek látja, eszközöljön a tisztikarban oly változásokat, minőket a magyar szellem megerősítésére jóknak tart. — Egy napon 13 tisztviselőt mozdított el s helyökbe 13 magyar, hazafias tisztviselőt nevezett ki. Az adminisztráció a lehető legjobban folyt. Így találta őt a magyar országgyűlés egybehívása, a midőn igyekezett is közreműködni abban, hogy a fellépett nemzetiségi jelölt megbukjék s az akkor deákpárti báró Bánffy Albert választassék meg. Ugy is történt.

Az országgyűlés Pesten összeült, Bánffy Béla gróf mint főispán feljött a főrendekhez s itt látta a hézagot, a konzervatív s a Deákpárt között. Látta főleg akkor, midőn a konzervatívok részéről beadandó külön felirati javaslat alkalmából folyt a pártok közt a vita. Bánffy a jogfolytonosság embere volt s mint erdélyi, nem is lehetett ott más; ellentétbe jött tehát főnökeivel. — De midőn Sennyeinek megmondotta, miszerint látja a szituációt és tudja, hogy a kormány hivatalnokának, míg hivatalban van, nem lehet a kormány ellen szavaznia, azonban elveinél fogva nem teheti, hogy a főrendiház által javaslatba hozott felirat mellett szavazzon, kéri tehát: mentse fel őt főispáni állásától. Sennyei azt felelte, hogy igen sajnálja, de nem kívánja, hogy Bánffy meggyőződését feláldozza, tartsa meg a főispánságot s szavazzon ahogy tetszik.

Változatos életéből legyen megemlítve még az is, hogy Bánffy Béla első neje elhalálozván, másodsor nőszült meg és egy lánya született. (1876-ban képviselővé választatott s azóta folyton tagja a képviselőháznak s a szabadelvű pártnak, melyben előkelő állást foglal el. Elnöke a képv. házi közlekedésügyi s tagja a szabadelvűpárti kandidálóbizottságnak, nem különben a delegációnak.)

Bárczay Ödön.

Bárczay Ödön született 1836-ban Bárczán, Abaujmegyében. Házi nevelést nyert, később Eperjesen és Bécsben tanult. Látogatta a heidelbergi egyetemet is, azonkívül tanulmányi utat tett Európa nagyobb részében s beutazta a keletet is. 1860-ig gazdasági foglalatosságok mellett különös kedvteléssel művelte az archaeológiát, az angol és német irodalmat. A patens korszakában egész férfiúi erélylyel szállt sikra megyéjében, az autonom érdekek védelmére s tanácsbíróvá választatván, az iskolai, egyházi s utóbbi években a sárospataki főiskola ügyeit előszeretettel gondozta. 1861-ben képviselő s a határozati párt tagja volt.

Bárczay egyik alkotója és elnöke volt a felső-magyarországi muzeum-egyletnek, mely oly szép eredményt képes felmutatni. — Az utóbbi két országgyűlésen egyhangulag választott képviselője sok heterogen elemből álló kerületének. — Mint képviselő, tagja a közoktatási bizottságnak, a delegációnak, s elnöke a VII-ik bíráló bizottságnak.

Bárczay tevékeny részt vett a képviselőház közoktatásügyi bizottságának komoly és nehéz tárgyalásaiban azon egész idő alatt, míg a bizottság a középiskolai javaslattal foglalkozott. Felszólalásait e fölötté kényes és fontos kérdésnél mindannyiszor a viszonyok alapos ismerete mérséklet és higgadság jellemezték. A bizottságban ő is, mint többi szabadelvűpárti kollegái, át volt hatva a javaslathoz fűződő nagy horderejű kulturális és magyar nemzeti érdekek által. Ohajtotta azok biztosítását a jövőre, de az autonom felekezeti jogok lehető kimélése mellett. Szavai azt a benyomást tették, hogy azok egy jó protestánsnak, de a mellett egy jó magyarnak is az ajkairól hangzottak el. És mikor heves és hosszas parlamenti harczok után a sok viszontagságot kiállt javaslat szerencsésen keresztülment a képviselőházi tárgyaláson, Bárczay igen boldog volt és méltán, hogy a törvénynyé váláshoz oly közel látja azt, a nemzet életére oly nagy mérvben s oly áldásosan befolyandó művet, melynek előmunkálataiban s előkészítésében neki magának is része volt.

Bárczayt, mint embert finom, megnyerő modor jellemzi, melylyel széleskörű encyclopaedikus műveltséget párosít.

Bárczay Ödön.